

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/188/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6913203937
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6913203937.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovvej a sudcov Mgr. Kataríny Katkovej a Mgr. Dušana Ďuriana, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom ul. Pajštúnska č. 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcom 1/ P. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XXX, XXX XX Q., a 2/ H. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XXX, XXX XX Q., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 2 330,31 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 14C/113/2013 - 76 zo dňa 27. 06. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľa voči odporcovi 2/ a ktorým odporcovi 2/ nepriznal náhradu trov konania p o t v r d z u j e .

Rozsudok okresného súdu v časti výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľa voči odporkyni 1/, vo výroku, ktorým uložil navrhovateľovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 366,35 Eur, a vo výroku, ktorým odporkyni 1/ nepriznal právo na náhradu trov konania z r u š u j e a v tejto časti mu vec v r a c i a na ďalšie konanie.

Odporcovi 2/ náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) odvolaním napadnutým rozsudkom zamietol návrh navrhovateľa (prvý výrok), ktorým sa domáhal, aby súd odporcom 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 2.330,31 Eur spolu s príslušenstvom. O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov trovy konania vo výške 366,35 Eur s príslušenstvom v lehote do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia (druhý výrok) a odporcom 1/ a 2/ právo na náhradu trov konania nepriznal (tretí výrok).

V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že žalovaná suma pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 2.128,73 Eur a úroku z omeškania vo výške 201,58 Eur. Dôvodom podania návrhu bola tá skutočnosť, že odporkyňa 1/ nezaplatila pôvodnému veriteľovi - právnemu predchodcovi navrhovateľa T. T., a.s. žalovanú sumu, pričom táto povinnosť jej vznikla na základe Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 02. 07. 2007. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24. 03. 2011 súd zistil, že pôvodný veriteľ postúpil predmetnú pohľadávku na navrhovateľa. Odporcovia 1/ a 2/ sa k návrhu na začatie konania nevyjadrili. Vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania na strane odporcov, vzniesol námietku premlčania, poukázal na objektívnu neurčiteľnosť žalovanej sumy a spochybnil platnosť uznania vykonaného odporcom 2/. S ohľadom na uvedené potom vedľajší účastník žiadal návrh

zamietnuť. Prvostupňový súd vyhodnotil uvedenú Zmluvu o splátkovom úvere, uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou 1/ podľa § 497 Obchodného zákonníka, v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“) ako zmluvu spotrebiteľskú. Poukázal na ustanovenie § 879j OZ, podľa ktorého sa na premlčanie a dĺžku premlčacej doby v právnych vzťahoch vzniknutých do 01. 01. 2008 použije OZ. Na základe uvedeného potom dospel k záveru, že premlčacia doba je podľa § 101 OZ trojročná. Poukázal na to, že predčasná platnosť žalovaného nároku nastala 1220 dní pred dňom 24. 03. 20011, a teda navrhovateľ podal návrh na súd (28. 03. 2013) až po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Listinu predloženú navrhovateľom, označenú ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ zo dňa 12. 06. 2012, považoval prvostupňový súd za irelevantnú, pretože nie je možné vyvolať právne následky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti sumy 2.330,31 Eur ku dňu 12. 06. 2012, keďže mimoriadna (predčasná) splatnosť úverovej istiny v sume 2.330,31 Eur nastala ešte pred dňom 24. 03. 2011. Pokiaľ ide o pristúpenie k záväzku odporcom 2/, ktoré je obsiahnuté v Dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 13. 12. 2011, k tejto prvostupňový súd uviedol, že odporca 2/ je síce v záhlaví - v bode 1. označený ako „Osoba pristupujúca k záväzku podľa § 533 ...“, avšak v ďalšom texte predmetnej listiny absentujú obsahové náležitosti dohody medzi navrhovateľom a odporcom 2/ o pristúpení k záväzku podľa § 533 OZ s tým, že chýba prejav vôle odporcu 2/ splniť za odporkyňu 1/ jej peňažný záväzok v prospech navrhovateľa. V článku 2 uvedenej dohody sa nachádza uznanie zo strany odporcu 2/, ktorý je právne irelevantným úkonom, pretože ho uskutočnila osoba, ktorá v čase uznania nemala právne postavenie dlžníka ani osoby pristupujúcej k záväzku. Takýto úkon potom podľa názoru prvostupňového súdu nemá a ani nemôže mať za následok vznik právnych účinkov podľa §110 OZ (prerušenie doterajšej premlčacej doby s následným začatím plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby). Prvostupňový súd preto konštatoval, že k pristúpeniu odporcu 2/ k záväzku uvedenému v bode 2.1 nedošlo platným spôsobom a súčasne z jeho strany nedošlo ani k účinnému uznaniu tohto záväzku. Vzhľadom na uvedené potom považoval vznesenú námietku premlčania za dôvodnú, a preto návrh v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O. s. p.“) a vedľajšiemu účastníkovi priznal ako úspešnému účastníkovi v plnom rozsahu náhradu trov konania. Keďže odporcovia boli v konaní úspešní, avšak v konaní si náhradu trov neuplatnili a ku dňu vyhlásenia rozsudku im zo súdneho spisu ani žiadne trovy nevyplyvali, prvostupňový súd rozhodol, že im nepriznáva právo na náhradu trov konania. Proti uvedenému rozsudku podal navrhovateľ (prostredníctvom právneho zástupcu) v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a nedostatočného zistenia skutkového stavu. Poukázal na to, že právny predchodca navrhovateľa - postupca neukončil záväzkovo - právny vzťah uzatvorený medzi postupcom na jednej strane a odporcom 1/, pretože nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, zmluva nebola právnym predchodcom navrhovateľa vypovedaná a taktiež nedošlo k odstúpeniu od zmluvy. Navrhovateľ nedisponuje dokladmi, ktoré by danú skutočnosť - ukončenie zmluvy zo strany postupcu pohľadávky preukázali. Prvostupňový súd vychádzal podľa jeho názoru z nepreukázaných skutočností, pričom dátum omeškania s úhradou splátky nie je možné považovať za relevantný údaj vo vzťahu k ukončeniu zmluvy. Výkladom ustanovení VOP možno dospieť k záveru, že postupca a následne postúpením pohľadávky navrhovateľ, boli oprávnení, nie však povinní, predčasne ukončiť záväzkovo - právny vzťah. Navrhovateľ nevidí dôvod, prečo súd nerešpektoval a neprihliadol na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo strany navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Zo zmluvy o splátkovom úvere vyplýva mesačná periodicita splátok od 20. 07. 2007 do 20. 06. 2012. Je teda nesporné, že strany sa dohodli na plnení v splátkach. Pokiaľ teda súd nemal preukázané predčasné ukončenie zmluvy (hoci navrhovateľ nevidí dôvod, prečo súd neprihliadol na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti navrhovateľom), mal nárok navrhovateľa posudzovať s poukazom na ustanovenie §103 OZ a navrhovateľovi priznať sumu nepremlčaných splátok spolu s úrokom z omeškania z každej splátky v zákonnej výške odo dňa nasledujúceho po splatnosti každej splátky až do zaplatenia. Navrhovateľ nesúhlasí so zamietnutím návrhu voči odporcovi 2/; tento podpísal Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, prostredníctvom ktorého pristúpil a uznal záväzok odporcu 1/ voči navrhovateľovi, vzniknutý zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej dňa 02. 07. 2007 so T. T., a. s., vo výške 2.128,73 Eur s príslušenstvom, čo do dôvodu a výšky a zaviazal sa splatiť svoj záväzok. Predmetná dohoda podľa názoru navrhovateľa spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Zároveň odporca potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. Podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 OZ, čo potvrdzujú

aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Podpísaním dohody došlo podľa jeho názoru k začatiu plynutia novej 10 - ročnej premlčacej doby, teda právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta OZ, t.j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10 - ročnej premlčacej doby v tomto prípade nastal. Súd neprihliadol na jednoznačný dôkaz, že odporca sa dohodol s veriteľom na splátkach, zároveň uznal svoj záväzok voči navrhovateľovi. Takéto vyhodnotenie listinných dôkazov považuje za bezbrehú a ničím neodôvodnenú ochranu odporcu ako spotrebiteľa a porušenie zásady rovnosti účastníkov konania, ktoré vedie k tomu, že osoby, ktorým bol poskytnutý úver, tento nakoniec nebudú musieť vrátiť. Zároveň vyjadril v odvolaní nesúhlas s tým, aby bol zaviazaný na úhradu trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka, pričom poukázal na to, že vedľajší účastník ako združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Poukázal ďalej na neúčelnosť trov konania vedľajšieho účastníka a na súvisiacu rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov týkajúcej sa tejto problematiky. Na základe uvedeného potom žiadal, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že návrhu vyhovie v celom rozsahu alebo aby rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Odporcovia v rade 1/ a 2/ sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrili.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu považuje v celom rozsahu za správne. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I.ÚS 402/2013 z 19. 06. 2013, ktorým bolo vyslovené, že aplikácia OZ na spotrebiteľský úverový vzťah je ústavne konformná a nie je spôsobilá spochybniť ústavnú udržateľnosť daného záveru. Poukázal ďalej na potrebu porovnania výhodnosti Občianskeho a Obchodného zákonníka pre finančného spotrebiteľa. Zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku lex specialis. Uvedený stav má logicky za následok, že pokiaľ nie sú určité otázky upravené zákonom č. 258/2001 Z. z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia OZ, vrátane všeobecných ustanovení o premlčaní podľa prvej časti ôsmej hlavy Občianskeho zákonníka. Rovnako na spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 až 60 OZ je potrebné vzhľadom na ich systematické zaradenie do OZ aplikovať všeobecné ustanovenia o občianskoprávných vzťahoch. Vyplýva to i zo znenia § 54 ods. 1 OZ veta druhá, podľa ktorej možno vyvodiť, že spotrebiteľ si zmluvou nemôže zhoršiť postavenie, ktoré by inak mal pri aplikácii OZ ako celku. Každá zmluva o spotrebiteľskom úvere bez ohľadu na formu a typ spotrebiteľského úveru sa vždy spravuje špeciálnymi ustanoveniami o spotrebiteľských zmluvách a podporne Občianskym zákonníkom. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je formulár, ktorý vopred navrhovateľ pripravil pre žalovaného spotrebiteľa ako dlžníka, prípadne osobu prístupujúcu k záväzku a dlžník nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to predĺženie premlčacej doby formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Ich právny význam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami.

Ako neprijateľné sú obe zmluvné podmienky obsiahnuté vo formulári „Dohody“ absolútne neplatné. Navrhovateľ vo formulárových „Dohodách“ teda necháva dlžným spotrebiteľom uznávať pohľadávky v rozsahu takej sumy, na ktorú nemá v celom rozsahu platný právny titul, t.j. suma dlhu je vyššia ako skutočná pohľadávka podložená platným titulom. Navrhovateľ sa v rámci predmetu podnikania dlhodobo zaoberá inkasovaním pohľadávok a takáto činnosť, čo je určite súdu známe, zahŕňa aj celé spektrum mimosúdnych úkonov, ktorých cieľom je, aby sa dosiahla úhrada pohľadávky bez súdneho konania resp. aby sa získala čo najlepšia východisková pozícia pre súdne konanie. Priemerný spotrebiteľ je nielen právne neznalý a neinformovaný, ale je súčasne mimoriadne manipulovateľný v situácii pokiaľ sa dostane pod psychický tlak a sú u neho vyvolané emócie strachu a obáv, čo školená osoba pracujúca pre inkasnú spoločnosť dokáže v rámci štandardizovanej procedúry bez ťažkostí dosiahnuť vhodným vystupovaním pri použití správnych formulácií v určitom poradí. Poukázal ďalej na súvisiacu rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov a na dôvodnosť priznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Na základe uvedeného potom žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil a uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd, ako súd odvolací podľa §10 ods. 1 O. s. p., preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. z časti potvrdil ako vecne správny, z časti ho podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Právny vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou 1/ je nepochybne vzťahom spotrebiteľským. Navrhovateľ sa návrhom doručeným okresnému súdu dňa 27. 03. 2013 domáhal, aby súd uložil odporcom 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť mu sumu 2.330,31 Eur spolu s ročným úrokom z omeškania 9% zo sumy 2.128,73 Eur od 04. 07. 2012 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Zväzkovo-právny vzťah medzi právnym predchodcom navrhovateľa (T. T., a.s., T. R. X, P.) a odporkyňou 1/ bol založený Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 02. 07. 2007, uzavretou podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka, na základe ktorej mal byť odporkyňa 1/ poskytnutý úver vo výške 32.000,-Sk, pričom odporkyňa 1/ sa zaviazala uvedenú sumu splácať po 880,-Sk v 60-tich mesačných splátkach. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 20. 07. 2007 a konečná splatnosť úveru na 20. 06. 2012. Navrhovateľ v návrhu uviedol, že odporkyňa 1/ neplnila splátky v stanovených termínoch, čím porušila povinnosti zo zmluvy a postupca (právny predchodca navrhovateľa) preto odstúpil od zmluvy a vyzval odporkyňu 1/ na úhradu dlžnej sumy. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 24. 03. 2011 sa veriteľom pohľadávky voči odporkyňi 1/ stal navrhovateľ.

Ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka platné a účinné ku dňu uzavretia zmluvy definovalo spotrebiteľské zmluvy tak, že nimi sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Napriek uvedenému vymedzeniu ide nepochybne o spotrebiteľský zmluvný vzťah, a to v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ako aj v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom). Záver prvostupňového súdu o tom, že ide o spotrebiteľský zmluvný vzťah, na ktorý sa vzťahujú príslušné ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, je teda správny.

Správne sú aj závery prvostupňového súdu o neplatnosti Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 13. 12. 2011. Uvedená dohoda bola podpísaná odporcom 2/ ako osobou prístupujúcou k záväzku. Podľa § 533 OZ, kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. V uvedenej dohode je v bode 1.3 uvedený odporca 2/ ako „Osoba prístupujúca k záväzku podľa § 533 a nasl. Zák. 40/1964 Zb.“. Absentuje tu však dohoda odporcu 2/ s veriteľom - navrhovateľom, že za dlžníka (odporkyňu 1/) splní jej peňažný záväzok a taktiež vymedzenie záväzku, ku ktorému pristupuje. Dlžník (odporkyňa 1/) je v dohode v bode 1. 2 identifikovaná len ako P. A., bez ďalších bližších údajov ako je dátum narodenia a adresa bydliska. Záväzok je identifikovaný len v bode 2. v rámci uznania záväzku.

Uvedené pristúpenie k záväzku je teda v zmysle § 37 ods. 1 OZ (právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný) a v zmysle § 39 OZ (neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom) neplatné. Keďže odporca 2/ nepristúpil platne k záväzku odporkyne 1/, nemohol tento záväzok ani platne uznať (v čase uznania totiž nebol jeho dlžníkom). Odvolací súd preto rozsudok prvostupňového súdu v časti, v ktorej zamietol návrh navrhovateľa voči odporcovi 2/ z uvedených dôvodov, ako vecne správny potvrdil. Pokiaľ však ide o vysporiadanie sa s námietkou premlčania, v tejto časti považuje odvolací súd závery prvostupňového súdu za predčasné. Prvostupňový súd vychádzal z „Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. G. zo dňa 24. 03. 2011 - aktíva“, kde je okrem ďalších údajov o pohľadávke navrhovateľa voči odporkyňi 1/ uvedené „Počet dní omeškania 1220“. Túto skutočnosť vyhodnotil prvostupňový súd tak, že ku dňu postúpenia pohľadávky, teda ku dňu 24. 03. 2011, bola odporkyňa 1/ v omeškaní so zaplatením celej pohľadávky uplatňovanej navrhovateľom 1220 dní, a teda k mimoriadnemu predčasnému zosplateniu úveru došlo 1220 dní pred dňom 24. 03. 2011. Keďže k podaniu návrhu na súd došlo až dňa 27. 03. 2013 (prvostupňový súd nesprávne uviedol 28. 03. 2007), je nepochybne, že navrhovateľ uplatnil svoj nárok až po uplynutí trojročnej premlčacej doby (§101 OZ), a preto námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom prvostupňový súd vyhovel. V súvislosti s uvedenými závermi odvolací súd poukazuje na Všeobecné obchodné podmienky k zmluve o splátkovom úvere, kde v bode 7.6.1 je uvedené, že „Banka je oprávnená :a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. požadovať splatenie Pohľadávky zo zmluvy o úvere a Klient je povinný splatiť Pohľadávku zo zmluvy o úvere v lehote, ktorú Banka určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti, b) vypovedať zmluvu o úvere, alebo od nej odstúpiť. Účinnosť výpovede Banky nastáva okamžite bez

výpovednej lehoty, dňom jej doručenia Klientovi, Odstúpením od zmluvy o úvere nezaniká záväzok Klienta splatiť Pohľadávku Banky vrátane jej príslušenstva . Odstúpením od zmluvy o úvere nezanikajú ani zabezpečovacie zmluvy uzatvorené medzi Bankou a Klientom, resp. treťou osobou.....“ V tomto bode sú zároveň vymedzené prípady porušenia zmluvných povinností Klientom (patrí sem aj omeškanie Klienta so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, omeškanie so splatením Poplatkov spojených s úverom....), na ktoré potom nadväzujú uvedené oprávnenia Banky. Odvolací súd je s ohľadom na uvedené toho názoru, že záver o predčasnej splatnosti úveru nie je možné prijať na základe údajov uvedeného v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok v znení „Počet dní omeškania 1220“. Z tohto údajov nie je zrejmé, čoho sa omeškanie týka a navyše podľa Všeobecných obchodných podmienok k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru je potrebné oznámenie mimoriadnej splatnosti zo strany Banky, čo v posudzovanom prípade nebolo preukázané. Z uvedených dôvodov potom odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v časti výroku, ktorým zamietol návrh navrhovateľa voči odporkyňi 1/ zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V ďalšom konaní sa preto prvostupňový súd musí zamerať na zistenie, či právnym predchodcom navrhovateľa došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a až v prípade nepochybného preukázania tejto skutočnosti sa relevantným spôsobom vysporiadať so vznesenou námietkou premĺčania zo strany vedľajšieho účastníka. Odvolací súd zrušil rozsudok prvostupňového súdu aj v časti tretieho výroku o trovách konania, konkrétne o trovách konania odporkyne 1/, a to v zmysle § 224 ods. 3 O. s. p., podľa ktorého ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci (vo vzťahu k odporkyňi 1/ došlo k zrušeniu rozsudku prvostupňového súdu). V časti tretieho výroku o náhrade trov prvostupňového konania odporcu 2/ odvolací súd rozsudok ako správny potvrdil, aj keď správna mala byť formulácia, že „Odporcom 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznáva.“ a nie, že „Odporcom 1/ a 2/ sa právo na náhradu trov konania nepriznáva“. Uvedený nedostatok však nemá žiadne relevantné dôsledky, a preto odvolací súd nepristupoval k zmene tejto časti rozhodnutia. Navyše účastníci konania tento nedostatok ani nenamietali. Nárok na náhradu trov konania vedľajšieho účastníka je závislý od úspechu hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník v konaní vystupuje. V predmetnom prípade vedľajší účastník vystupoval na strane odporcov. Keďže došlo k zrušeniu rozhodnutia prvostupňového súdu v časti týkajúcej sa odporkyne 1/, odvolací súd zrušil rozsudok aj vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, pretože tento bude zrejme vystupovať na strane odporkyne 1/ aj v ďalšom konaní pred prvostupňovým súdom a o náhrade jeho trov bude taktiež rozhodnuté v zmysle § 224 ods. 3 O. s. p.

O náhrade trov odvolacieho konania odporkyne 1/ a vedľajšieho účastníka odvolací súd v zmysle už uvedeného § 224 ods. 3 O. s. p. nerozhodoval. Pokiaľ ide o odporcu 2/, tento bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu v zmysle § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. vzniklo právo na náhradu trov konania. Odporca v rade 2/ si avšak náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.